

دریای مرجانی در شرق صخره مرجانی "گریت برییر ریف" واقع در اقیانوس آرام یکی از معدود نقاط جهان است که کماکان دارای تعداد فراوانی کوسه، ماهی تن و بیل فیش است. زیستگاههای متعدد آن توسط ۳۰ صخره مرجانی مجزا که متفاوت از "گریت برییر ریف" هستند شکل می گیرند و گونه های بی شماری در آن ساکنند که هنوز کشف نشده اند.

ولی اخیراً این دریا به یکی از مناطق مرجانی بی شماری در سراسر جهان تبدیل شده که قربانی بی رنگ شدن مرجانها می شود و آنها با رسیدن دمای اقیانوس به بالاترین حد خود نابود می شوند .

متخصصان در نقاطی در سراسر سیاره امسال از سفید شدن مرجانها به وخیم ترین شکل خود از سال ۱۹۹۸ خبر می دهند که در آن زمان واقعه مشابهی سبب نابودی ۱۶٪ از صخره های مرجانی شد.

در آبهای تایلند بالغ بر ۹۰٪ از صخره ها سفید شده اند و ۲۰٪ از آنها دیگر بی جان اند . در عین حال نقاطی مانند "دریای مرجانی" با گرمایش جهانی دیگری مواجه اند- خطری مرتبط با افزایش مقادیر دی اکسید کربن که در حال اسیدی کردن آبها است...

زیست شناس دریایی، نیکولا تمپل از انجمن حفاظت دریایی استرالیا، از این مشکل سخن گفت: "پ هاش" برای میلیونها سال ثابت مانده بود و در ۱۵۰ سال گذشته با سرعتی باورنکردنی در حال تغییر است و اساساً صخره های مرجانی ما را تخریب

خواهد کرد. همه حیوانات و جاندارانی که کربن را در اسکلت و پوست خود جذب می کنند دیگر قادر به انجام این کار نخواهند بود- از جمله تولید کنندگان اکسیژن که ما بسیار به آنها متکی هستیم.

خانم تمپل مصرانه خواستار دو راه حل اصلی برای کاهش این اثرات مخرب شد و بر نقش بسیار ارزشمند اقیانوسها در زندگی ما تاکید ورزید: اقیانوسها اقلیم و آب و هوای ما را درست می کنند. آنها مسئول تولید اکسیژن هستند- که یک بار در هر دم و بازدم ما وجود دارد. یکی از کارهای در حد توان مان که می توانیم فوراً انجامش دهیم مسلماً کاهش رد پای (کربن) مان، کاهش آلاینده های کربنی ماست و این کاری حیاتی است و باید تا زمانی که هنوز فرصت داریم همزمان با تلاش در جهت حفاظت از آنچه در توانمان است انجام شود.

بنابراین مناطق دریایی بزرگی که حامی درصد بسیار زیادی از ساکنین هستند مقداری حالت ترمیم پذیری به اکوسیستمها می بخشند تا آنها بتوانند فرصت بهتری برای مقابله با مسایلی مانند تغییرات اقلیمی جهانی داشته باشند.

زیرا بیش از دو- سوم سیاره با اقیانوس ها پوشیده شده است. آنها نیمی از اکسیژن دنیا را تامین می کنند و نقش مهمی در منظم کردن اقلیم جهانی بازی می کنند. به این ترتیب حیات بر روی زمین برای بقا، بسیار زیاد به اقیانوس بستگی دارد. بعلاوه، اقیانوس ها همچنین گازکربنیک جو را جذب می کنند که مستقیماً به خنک شدن سیاره مان کمک می کنند. در خود اقیانوس ها، ما می بینیم که دمای آب بالا می آید، سطح آب بالا می آید، اسیدی شدن افزایش می یابد و حجم وحشتناک آلودگی.

بنابراین گرمایش جهانی، اقیانوس ها را متاثر می کند که به نوبه خود بر ماهی ها تاثیر می گذارد. این شرایط به همان میزان دامپروری صنعتی، مبرم می باشد و دقیقاً راه حل یکسانی دارد. کشتار برای غذا را متوقف کنید؛ خوردن ماهی را متوقف کنید. این بلافاصله به بازیابی توازن هم اقیانوس و هم خشکی کمک می کند.

<http://www.telegraph.co.uk/earth/earthnews/7896403/Coral-reefs-suffer-mass-bleaching.html>

www.protectourcoralsea.org.au

<http://peakstpoints.com.au/index.php?MMID=1269>